

Robot aan huis

Smart Homes, kenniscentrum voor domotica en slim wonen, is begonnen met de uitrol van het innovatieve VictoryaHome-systeem (www.victoryahome.eu). Als proef worden bij veertig ouderen allerlei slimme apparaten in huis geïnstalleerd, zoals een bewegings-sensor, een valdetector, een automatische pillendoos en een smartphone-app voor mantelzorgers. Een bijzonder onderdeel van het pakket is video-communicatie-robot Giraff. Deze is via een beeldverbinding op afstand te besturen en stelt familieleden en vrienden in staat virtueel bij de oudere op bezoek te gaan. Het dienstenpakket van VictoryaHome heeft twee functies: de gezondheid en de veiligheid van de oudere in de gaten houden en sociaal contact bevorderen. De diensten gebruiken de kracht van familie en vrienden en zorgen voor direct menselijk contact indien nodig. Daardoor zijn ze niet enkel afhankelijk van automatische functies. De smartphone-app geeft mantelzorgers een overzicht van het welzijn van de oudere. En via de Giraff-robot zijn vrienden en familieleden in de gelegenheid om te kijken of alles in orde is, de oudere ergens aan te herinneren of deze gerust te stellen.

Incontinent

MARIAN KALJOUW

is voorzitter van de commissie Innovatie Zorgberoepen & Opleidingen van Zorginstituut Nederland en oud-voorzitter van V&VN

Eenige tijd geleden was ik op werkbezoek in een verpleeghuis in Amsterdam. Er wonen daar ongeveer tachtig mensen die allemaal een vorm van demantie hebben. De een wat erger dan de ander. Het verpleeghuis was kleinschalig opgezet, met groepen van tien bij elkaar, iedereen een eigen slaapkamer en gezamenlijk een gezellige woonkamer in het centrum van Amsterdam.

Ik kreeg er natuurlijk een rondleiding en zo kwam ik in een huiskamer waar vier dames zaten, bekend van de Wallen waar ze jaren hadden gewerkt. Het waren collega's zeg maar. Inmiddels hielden ze zich met andere dingen bezig, waaronder zingen. Ze hadden een zangclubje opgericht en vormden een koortje. Met een prachtig Amsterdams accent zongen zij de sterren van de hemel.

In een andere ruimte zat een dame in een rolstoel. Ik vroeg haar hoe het met haar ging. Prima vertelde ze mij, ze had het reuze naar haar zin. Maar er was wel een klein puntje dat ze heel graag opgelost wilde hebben. Ze had last van urineverlies en dat kwam doordat ze niet op tijd naar de wc kon. Omdat ze rolstoelafhankelijk was, moest iemand haar naar

het toilet brengen. Dit laatste bleek een probleem en daarom had ze nu een luier om. 'Het ergste is dat ik in een natte luier moet zitten.

Verder is hier alles goed hoor,' zei ze goedgeluimd.

Incontinentie is nog steeds een probleem in de ouderenzorg als mensen niet zelf naar het toilet kunnen. De richtlijn schrijft voor dat medewerkers de bewoner direct moeten helpen om incontinentie te voorkomen, maar iedereen weet dat dit niet altijd kan. Soms is er gewoon te weinig personeel voorhanden. Sommige instellingen maken incontinentie tot aandachtspunt en praktiseren hoe ze dit hardnekkige probleem zouden kunnen oplossen. Tot nu toe echter zonder resultaat. Ik denk dat we de technische universiteiten moeten vragen een oplossing te bedenken. Het moet toch mogelijk zijn om mensen naar het toilet te laten gaan wanneer ze willen, ook al zijn ze dement en niet mobiel. Als we auto's kunnen laten rijden zonder chauffeur, als we nieuwe planeten kunnen ontdekken en er wagentjes op kunnen laten rijden, dan moeten we toch ook een oplossing kunnen bedenken voor incontinentie? We moeten het alleen wel willen en vooral ook doen! ♦